

У старої гави Каркухи часто боліли лапи. От і надумала її онука, гавенятко Вуглінка, бабусі приємність зробити. Пошити теплі-теплі, м'які-м'які капці із зеленого моху. Можливо, тоді у бабусі лапи перестануть боліти.

Отож, почала Вуглинка
мох у гніздо носити. Гава
Чорнокрилка аж розчули-
лася:

— Господинька ти моя!

— Це я, мамо, хочу для
бабуні м'які капці пошити, —
зізналася Вуглинка. — У неї
ж лапки болять...

— Молодчина! — обняла крилом доню гава. — Я впевнена: твої капці обов'язково їй допоможуть.

Але не думайте, що то легка справа — шити з моху капці.

Висушила Вуглинка мох, та так славно, що він залишився зеленим. Назбирала найгостріших голок із сосни, а для ниток — сухих торішніх билинок.

Сіло гавеня на пеньку, розклало свій нехитрий скарб і почало кумекати, з чого ж почати. Взяло один шматок моху, другий. Аж сопе від завзяття.

— А що це в нас за кравець об'явився? — раптом почуло біля себе знайомий голос.

— Ой! — від несподіванки гавеня голочку зламало.

— Ти ба! Що ж ти, їжаче, майстра лякаєш? — немов з-під землі, вигулькнув